

TITLUL IX

Impozite și taxe locale

CAP. 1

Dispoziții generale

ART. 247 Definiții

În înțelesul prezentului titlu, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) rangul unei localități - rangul atribuit unei localități conform legii;

b) zone din cadrul localității - zone stabilite de consiliul local, în funcție de poziția terenului față de centrul localității, de rețelele edilitare, precum și de alte elemente specifice fiecărei unități administrativ-teritoriale, conform documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism, registrelor agricole, evidențelor specifice cadastrului imobiliar-edilitar sau altor evidențe agricole sau cadastrale care pot afecta valoarea terenului;

c) nomenclatură stradală - lista care conține denumirile tuturor străzilor dintr-o unitate administrativ-teritorială, numerele de identificare a imobilelor pe fiecare stradă în parte, precum și titularul dreptului de proprietate al fiecărui imobil; nomenclatura stradală se organizează pe fiecare localitate rurală și urbană și reprezintă evidența primară unitară care servește la atribuirea adresei domiciliului/reședinței persoanei fizice, a sediului persoanei juridice, precum și a fiecărui imobil, teren și/sau clădire.

Norme metodologice

ART. 248 Impozite și taxe locale

Impozitele și taxele locale sunt după cum urmează:

a) impozitul pe clădiri;

b) impozitul pe teren;

c) taxa asupra mijloacelor de transport;

d) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor;

e) taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate;

f) impozitul pe spectacole;

g) taxa hotelieră;

h) taxe speciale;

i) alte taxe locale.

Norme metodologice

CAP. 2

Impozitul și taxa pe clădiri

ART. 249 Reguli generale

(1) Orice persoană care are în proprietate o clădire situată în România datorează anual impozit pentru acea clădire, exceptând cazul în care în prezentul titlu se prevede diferit.

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare impozit pe clădiri, precum și taxa pe clădiri prevăzută la alin. (3) se datorează către bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului în care este amplasată clădirea. În cazul municipiului București, impozitul și taxa pe clădiri se datorează către bugetul local al sectorului în care este amplasată clădirea.

(3) Pentru clădirile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, persoanelor juridice, altele decât cele de drept public, se stabilește taxa pe clădiri, care reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe clădiri.

(4) În cazul în care o clădire se află în proprietatea comună a două sau mai multe persoane, fiecare dintre proprietarii comuni ai clădirii datorează impozitul pentru spațiile situate în partea din clădire aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părțile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru clădirea respectivă.

(5) În înțelesul prezentului titlu, clădire este orice construcție situată deasupra solului și/sau sub nivelul acestuia, indiferent de denumirea ori de folosința sa, și care are una sau mai multe încăperi ce pot servi la adăpostirea de oameni, animale, obiecte, produse,

materiale, instalații, echipamente și altele asemenea, iar elementele structurale de bază ale acestora sunt pereții și acoperișul, indiferent de materialele din care sunt construite. Încăperea reprezintă spațiul din interiorul unei clădiri.

Norme metodologice

ART. 250 Scutiri

(1) Clădirile pentru care nu se datorează impozit, prin efectul legii, sunt, după cum urmează:

1. clădirile proprietate a statului, a unităților administrativ-teritoriale sau a oricăror instituții publice, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice, altele decât cele desfășurate în relație cu persoane juridice de drept public;

2. clădirile care, potrivit legii, sunt clasate ca monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, muzee ori case memoriale, indiferent de titularul dreptului de proprietate sau de administrare, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

3. clădirile care, prin destinație, constituie lăcașuri de cult, aparținând cultelor religioase recunoscute oficial în România și componentelor locale ale acestora, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

4. clădirile care constituie patrimoniul unităților și instituțiilor de învățământ de stat, confesional sau particular, autorizate să funcționeze provizoriu ori acreditate, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

5. clădirile unităților sanitare publice, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

6. clădirile care sunt afectate centralelor hidroelectrice, termoelectrice și nucleare-electrice, stațiilor și posturilor de transformare, precum și stațiilor de conexiuni;

7. clădirile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Regiei Autonome "Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat", cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

7¹. clădirile aflate în domeniul privat al statului concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, instituțiilor publice cu finanțare de la bugetul de stat, utilizate pentru activitatea proprie a acestora;

8. clădirile funerare din cimitire și crematorii;

9. clădirile din parcurile industriale, științifice și tehnologice, potrivit legii;

10. clădirile restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

11. clădirile care constituie patrimoniul Academiei Române, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

12. clădirile retrocedate potrivit art. 1 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

13. clădirile restituite potrivit art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, republicată;

14. clădirile care sunt afectate activităților hidrotehnice, hidrometrice, hidrometeorologice, oceanografice, de îmbunătățiri funciare și de intervenții la apărarea împotriva inundațiilor, precum și clădirile din porturi și cele afectate canalelor navigabile și stațiilor de pompare aferente canalelor, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

15. clădirile care, prin natura lor, fac corp comun cu poduri, viaducte, apeducte, diguri, baraje și tuneluri și care sunt utilizate pentru exploatarea acestor construcții, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru alte activități economice;

16. construcțiile speciale situate în subteran, indiferent de folosința acestora și turnurile de extracție;

17. clădirile care sunt utilizate ca sere, solare, răsadnițe, ciupercării, silozuri pentru furaje, silozuri și/sau păture pentru depozitarea și conservarea cerealelor, cu excepția încăperilor care sunt folosite pentru alte activități economice;

18. clădirile trecute în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale în lipsă de moștenitori legali sau testamentari;

19. clădirile utilizate pentru activități social-umanitare de către asociații, fundații și culte, potrivit hotărârii consiliului local.

(2) Nu intră sub incidența impozitului pe clădiri construcțiile care nu au elementele constitutive ale unei clădiri.

(3) Scutirea de impozit prevăzută la alin. (1) pct. 10 - 13 se aplică pentru perioada pentru care proprietarul menține afectatiunea de interes public.

Norme metodologice

ART. 251 Calculul impozitului pentru persoane fizice

(1) În cazul persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei de impozitare de 0,1% la valoarea impozabilă a clădirii.

(2) În cazul unei clădiri care are pereții exteriori din materiale diferite, pentru stabilirea valorii impozabile a clădirii se identifică în tabelul prevăzut la alin. (3) valoarea impozabilă cea mai mare corespunzătoare tipului clădirii respective.

(3) Valoarea impozabilă a clădirii, exprimată în lei, se determină prin înmulțirea suprafeței construite desfășurate a acesteia, exprimate în metri pătrați, cu valoarea impozabilă corespunzătoare, exprimată în lei/mp, din tabelul următor:

TIPUL CLĂDIRII	VALOAREA IMPOZABILĂ	
	- lei/mp -	
	Clădire cu instalație electrică, de apă, de canalizare și de încălzire (condiții cumulative)	Clădire fără instalație electrică, de apă, de canalizare și de încălzire
0	1	2
A. Clădire cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic	669	397
B. Clădire cu pereții exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic și/sau chimic	182	114

C. Clădire-anexă cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic	114	102
D. Clădire-anexă cu pereții exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vâlătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic și/sau chimic	68	45
E. În cazul contribuabilului care deține la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol și/sau la mansardă, utilizate ca locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A - D	75% din suma care s-ar aplica clădirii	75% din suma care s-ar aplica clădirii
F. În cazul contribuabilului care deține la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol și/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A - D	50% din suma care s-ar aplica clădirii	50% din suma care s-ar aplica clădirii

--	--	--

(4) Suprafața construită desfășurată a unei clădiri se determină prin însumarea suprafețelor secțiunilor tuturor nivelurilor clădirii, inclusiv ale balcoanelor, logiilor sau ale celor situate la subsol, exceptând suprafețele podurilor care nu sunt utilizate ca locuință și suprafețele scărilor și teraselor neacoperite.

(5) Valoarea impozabilă a clădirii se ajustează în funcție de rangul localității și zona în care este amplasată clădirea, prin înmulțirea valorii determinate conform alin. (3) cu coeficientul de corecție corespunzător, prevăzut în tabelul următor:

Zona în cadrul localității	Rangul localității					
	0	I	II	III	IV	V
A	2,60	2,50	2,40	2,30	1,10	1,05
B	2,50	2,40	2,30	2,20	1,05	1,00
C	2,40	2,30	2,20	2,10	1,00	0,95
D	2,30	2,20	2,10	2,00	0,95	0,90

(6) În cazul unui apartament amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri și 8 apartamente, coeficientul de corecție prevăzut la alin. (5) se reduce cu 0,10.

(7) Valoarea impozabilă a clădirii, determinată în urma aplicării prevederilor alin. (1) - (6), se reduce în funcție de anul terminării acesteia, după cum urmează:

a) cu 20%, pentru clădirea care are o vechime de peste 50 de ani la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință;

b) cu 10%, pentru clădirea care are o vechime cuprinsă între 30 de ani și 50 de ani inclusiv, la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință.

(8) În cazul clădirii utilizate ca locuință, a cărei suprafață construită depășește 150 de metri pătrați, valoarea impozabilă a acesteia, determinată în urma aplicării prevederilor

alin. (1) - (7), se majorează cu câte 5% pentru fiecare 50 metri pătrați sau fracțiune din aceștia.

(8¹) În cazul clădirii la care au fost executate lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, din punct de vedere fiscal, anul terminării se actualizează, astfel că acesta se consideră ca fiind cel în care au fost terminate aceste ultime lucrări.

(9) Dacă dimensiunile exterioare ale unei clădiri nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, atunci suprafața construită desfășurată a clădirii se determină prin înmulțirea suprafeței utile a clădirii cu un coeficient de transformare de 1,20.

Norme metodologice

Notă: Conform anexei la Hotărârea Guvernului nr. 956/2009 valorile impozabile prevăzute la [art. 251](#) alin. (3) au fost actualizate astfel:

CAPITOLUL II		
Impozitul și taxa pe clădiri		
VALORILE IMPOZABILE		
pe metru pătrat de suprafață construită desfășurată la clădiri, în cazul persoanelor fizice		
ART. 251 alin. (3)		
Tipul clădirii	Valoarea impozabilă	
	- lei/m ² -	
	Cu instalații de apă, canalizare, electrice și încălzire (condiții cumulative)	Fără instalații de apă, canalizare, electrice sau încălzire
A. Clădire cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic	806	478

B. Clădire cu pereții exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic și/sau chimic	219	137
C. Clădire-anexă cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic	137	123
D. Clădire-anexă cu pereții exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic și/sau chimic	82	54
E. În cazul contribuabilului care deține la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol, demisol și/sau la mansardă, utilizate ca locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A - D	75% din suma care s-ar aplica clădirii	75% din suma care s-ar aplica clădirii
F. În cazul contribuabilului care deține la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol și/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A - D	50% din suma care s-ar aplica clădirii	50% din suma care s-ar aplica clădirii

ART. 252 Majorarea impozitului datorat de persoanele fizice ce dețin mai multe clădiri

(1) Persoanele fizice care au în proprietate două sau mai multe clădiri datorează un impozit pe clădiri, majorat după cum urmează:

a) cu 65% pentru prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;

b) cu 150% pentru a doua clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;

c) cu 300% pentru a treia clădire și următoarele în afara celei de la adresa de domiciliu.

(2) Nu intră sub incidența alin. (1) persoanele fizice care dețin în proprietate clădiri dobândite prin succesiune legală.

(3) În cazul deținerii a două sau mai multe clădiri în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul majorat se determină în funcție de ordinea în care proprietățile au fost dobândite, așa cum rezultă din documentele ce atestă calitatea de proprietar.

(4) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) au obligația să depună o declarație specială la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în raza cărora își au domiciliul, precum și la cele în raza cărora sunt situate celelalte clădiri ale acestora. Modelul declarației speciale va fi cel prevăzut prin norme metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Norme metodologice

ART. 253 Calculul impozitului datorat de persoanele juridice

(1) În cazul persoanelor juridice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de impozitare asupra valorii de inventar a clădirii.

(2) Cota de impozit se stabilește prin hotărâre a consiliului local și poate fi cuprinsă între 0,25% și 1,50% inclusiv. La nivelul municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.

(3) Valoarea de inventar a clădirii este valoarea de intrare a clădirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului clădirii, conform prevederilor legale în vigoare.

(3^1) În cazul clădirii la care au fost executate lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, de către locatar, din punct de vedere fiscal, acesta are obligația să comunice locatorului valoarea lucrărilor executate pentru depunerea unei noi declarații fiscale, în termen de 30 de zile de la data terminării lucrărilor respective.

(4) În cazul unei clădiri a cărei valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării, valoarea impozabilă se reduce cu 15% .

(5) În cazul unei clădiri care a fost reevaluată, conform reglementărilor contabile, valoarea impozabilă a clădiri este valoarea contabilă rezultată în urma reevaluării, înregistrată ca atare în contabilitatea proprietarului - persoană juridică.

(5^1) În cazul clădirilor care aparțin instituțiilor de credit ce aplică Standardele internaționale de raportare financiară și aleg ca metodă de evaluare ulterioară modelul bazat pe cost, valoarea impozabilă a acestora este valoarea rezultată din raportul de evaluare emis de un evaluator autorizat, depus la compartimentul de specialitate al administrației publice locale.

(6) În cazul unei clădiri care nu a fost reevaluată, cota impozitului pe clădiri se stabilește de consiliul local/Consiliul General al Municipiului București între:

a) 10% și 20% pentru clădirile care nu au fost reevaluate în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referință;

b) 30% și 40% pentru clădirile care nu au fost reevaluate în ultimii 5 ani anteriori anului fiscal de referință .

(6¹) Cota impozitului pe clădiri prevăzută la alin. (6) se aplică la valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice, până la sfârșitul lunii în care s-a efectuat prima reevaluare. Fac excepție clădirile care au fost amortizate potrivit legii, în cazul cărora cota impozitului pe clădiri este cea prevăzută la alin. (2).

(7) În cazul unei clădiri care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe clădiri se datorează de locatar;

b) valoarea care se ia în considerare la calculul impozitului pe clădiri este valoarea din contract a clădirii, așa cum este ea înregistrată în contabilitatea locatorului sau a locatarului, conform prevederilor legale în vigoare;

c) în cazul în care contractul de leasing încetează altfel decât prin ajungerea la scadență, impozitul pe clădiri este datorat de locator.

(8) Impozitul pe clădiri se aplică pentru orice clădire deținută de o persoană juridică aflată în funcțiune, în rezervă sau în conservare, chiar dacă valoarea sa a fost recuperată integral pe calea amortizării.

(9) Cota de impozit pentru clădirile cu destinație turistică ce nu funcționează în cursul unui an calendaristic este de minimum 5% din valoarea de inventar a clădirii, stabilită prin hotărâre a consiliului local.

(10) Sunt exceptate de la prevederile alin. (9) structurile care au autorizație de construire în perioada de valabilitate, dacă au început lucrările în termen de cel mult 3 luni de la data emiterii autorizației de construire.

Norme metodologice

ART. 254 Dobândirea, înstrăinarea și modificarea clădirilor

(1) În cazul unei clădiri care a fost dobândită sau construită de o persoană în cursul anului, impozitul pe clădire se datorează de către persoana respectivă cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost dobândită sau construită.

(2) În cazul unei clădiri care a fost înstrăinată, demolată sau distrusă, după caz, în cursul anului, impozitul pe clădire încetează a se mai datora de persoana respectivă cu

începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost înstrăinată, demolată sau distrusă.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), impozitul pe clădiri se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) În cazul extinderii, îmbunătățirii, distrugerii parțiale sau al altor modificări aduse unei clădiri existente, impozitul pe clădire se recalculează începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a fost finalizată modificarea.

(5) Orice persoană care dobândește, construiește sau înstrăinează o clădire are obligația de a depune o declarație fiscală la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în a cărei rază de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data dobândirii, înstrăinării sau construirii.

(6) Orice persoană care extinde, îmbunătățește, demolează, distruge sau modifică în alt mod o clădire existentă are obligația să depună o declarație în acest sens la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile de la data la care s-au produs aceste modificări.

(6¹) Declararea clădirilor pentru stabilirea impozitului aferent nu este condiționată de înregistrarea acestor imobile la oficiile de cadastru și publicitate imobiliară.

(7) *** Abrogat.

(8) Atât în cazul persoanelor fizice, cât și în cazul persoanelor juridice, pentru clădirile construite potrivit Legii nr. 50/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, data dobândirii clădirii se consideră după cum urmează:

a) pentru clădirile executate integral înainte de expirarea termenului prevăzut în autorizația de construire, data întocmirii procesului-verbal de recepție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data terminării efective a lucrărilor;

b) pentru clădirile executate integral la termenul prevăzut în autorizația de construire, data din aceasta, cu obligativitatea întocmirii procesului-verbal de recepție în termenul prevăzut de lege;

c) pentru clădirile ale căror lucrări de construcții nu au fost finalizate la termenul prevăzut în autorizația de construire și pentru care nu s-a solicitat prelungirea valabilității autorizației, în condițiile legii, la data expirării acestui termen și numai pentru suprafața construită desfășurată care are elementele structurale de bază ale unei clădiri, în speță pereți și acoperiș. Procesul-verbal de recepție se întocmește la data expirării termenului

prevăzut în autorizația de construire, consemnându-se stadiul lucrărilor, precum și suprafața construită desfășurată în raport cu care se stabilește impozitul pe clădiri.

(9) Declararea clădirilor în vederea impunerii și înscrierea acestora în evidențele autorităților administrației publice locale reprezintă o obligație legală a contribuabililor care dețin în proprietate aceste imobile, chiar dacă ele au fost executate fără autorizație de construire.

Norme metodologice

ART. 255 Plata impozitului

(1) Impozitul/taxa pe clădiri se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe clădiri, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie a anului respectiv, se acordă o bonificație de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.

(3) Impozitul anual pe clădiri, datorat aceleiași buget local de către contribuabili, persoane fizice sau juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe clădiri amplasate pe raza aceleiași unități administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe clădiri cumulat.

Norme metodologice

CAP. 3

Impozitul și taxa pe teren

ART. 256 Reguli generale

(1) Orice persoană care are în proprietate teren situat în România datorează pentru acesta un impozit anual, exceptând cazurile în care în prezentul titlu se prevede altfel.

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare impozit pe teren, precum și taxa pe teren prevăzută la alin. (3) se datorează către bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului în care este amplasat terenul. În cazul municipiului București, impozitul și taxa pe teren se datorează către bugetul local al sectorului în care este amplasat terenul.

(3) Pentru terenurile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, se

stabilește taxa pe teren care reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe teren.

(4) În cazul terenului care este deținut în comun de două sau mai multe persoane, fiecare proprietar datorează impozit pentru partea din teren aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părțile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru terenul respectiv.

(5) În cazul unui teren care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe teren se datorează de locatar.

(6) În cazul în care contractul de leasing încetează, altfel decât prin atingerea la scadență, impozitul pe teren este datorat de locator.

Norme metodologice

ART. 257 Scutiri

Impozitul pe teren nu se datorează pentru:

- a)** terenul aferent unei clădiri, pentru suprafața de teren care este acoperită de o clădire;
- b)** orice teren al unui cult religios recunoscut de lege și al unei unități locale a acestuia, cu personalitate juridică;
- c)** orice teren al unui cimitir, crematoriu;
- d)** orice teren al unei instituții de învățământ preuniversitar și universitar, autorizată provizoriu sau acreditată;
- e)** orice teren al unei unități sanitare de interes național care nu a trecut în patrimoniul autorităților locale;
- f)** orice teren deținut, administrat sau folosit de către o instituție publică, cu excepția suprafețelor folosite pentru activități economice;
- g)** orice teren proprietate a statului, a unităților administrativ-teritoriale sau a altor instituții publice, aferent unei clădiri al cărui titular este oricare din aceste categorii de proprietari, exceptând suprafețele acestuia folosite pentru activități economice;

h) orice teren degradat sau poluat, inclus în perimetrul de ameliorare, pentru perioada cât durează ameliorarea acestuia;

i) terenurile care prin natura lor și nu prin destinația dată sunt improprii pentru agricultură sau silvicultură, orice terenuri ocupate de iazuri, bălți, lacuri de acumulare sau căi navigabile, cele folosite pentru activitățile de apărare împotriva inundațiilor, gospodărirea apelor, hidrometeorologie, cele care contribuie la exploatarea resurselor de apă, cele folosite ca zone de protecție definite în lege, precum și terenurile utilizate pentru exploatarea din subsol, încadrate astfel printr-o hotărâre a consiliului local, în măsura în care nu afectează folosirea suprafeței solului;

j) terenurile legate de sistemele hidrotehnice, terenurile de navigație, terenurile aferente infrastructurii portuare, canalelor navigabile, inclusiv ecluzele și stațiile de pompare aferente acestora, precum și terenurile aferente lucrărilor de îmbunătățiri funciare, pe baza avizului privind categoria de folosință a terenului, emis de oficiul județean de cadastru și publicitate imobiliară;

k) terenurile ocupate de autostrăzi, drumuri europene, drumuri naționale, drumuri principale administrate de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România - S.A., zonele de siguranță a acestora, precum și terenurile din jurul pistelor reprezentând zone de siguranță;

l) terenurile parcurilor industriale, științifice și tehnologice, potrivit legii;

m) terenurile trecute în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale în lipsă de moștenitori legali sau testamentari;

n) terenurile aferente clădirilor prevăzute la [art. 250](#) alin. (1) pct. 6 și 7, cu excepția celor folosite pentru activități economice;

o) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001 pe durata pentru care proprietarul este obligat să mențină afectarea de interes public;

p) terenul aferent clădirilor retrocedate potrivit art. 1 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 pe durata pentru care proprietarul este obligat să mențină afectarea de interes public;

r) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 6 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999 pe durata pentru care proprietarul este obligat să mențină afectarea de interes public.

Norme metodologice

(1) Impozitul pe teren se stabilește luând în calcul numărul de metri pătrați de teren, rangul localității în care este amplasat terenul și zona și/sau categoria de folosință a terenului, conform încadrării făcute de consiliul local.

(2) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la categoria de folosință terenuri cu construcții, impozitul pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel (*actualizare conform HG 956/2009*):

Zona în cadrul localității	Nivelurile impozitului/taxei, pe ranguri de localități					
	- lei/ha -					
	0	I	II	III	IV	V
A	8.921	7.408	6.508	5.640	766	613
B	7.408	5.600	4.540	3.832	613	460
C	5.600	3.832	2.874	1.821	460	306
D	3.832	1.821	1.519	1.060	300	153

(3) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, impozitul pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută la alin. (4), iar acest rezultat se înmulțește cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut la alin. (5).

(4) Pentru stabilirea impozitului pe teren, potrivit alin. (3), se folosesc sumele din tabelul următor (*actualizare conform HG 956/2009*):

Nr. crt.	Zona	A	B	C	D
	Categoria de folosință				
1.	Teren arabil	24	18	16	13
2.	Pășune	18	16	13	11

3.	Fâneață	18	16	13	11
4.	Vie	40	30	24	16
5.	Livadă	46	40	30	24
6.	Pădure sau alt teren cu vegetație forestieră	24	18	16	13
7.	Teren cu ape	13	11	7	x
8.	Drumuri și căi ferate	x	x	x	x
9.	Teren neproductiv	x	x	x	x

(5) Suma stabilită conform alin. (4) se înmulțește cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut în următorul tabel:

Rangul localității	Coeficientul de corecție
0	8,00
I	5,00
II	4,00
III	3,00
IV	1,10
V	1,00

(5^1) Ca excepție de la prevederile alin. (2), în cazul contribuabililor persoane juridice, pentru terenul amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, impozitul pe teren se calculează conform prevederilor alin. (3) - (5) numai dacă îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:

a) au prevăzut în statut, ca obiect de activitate, agricultură;

b) au înregistrate în evidența contabilă venituri și cheltuieli din desfășurarea obiectului de activitate prevăzut la lit. a).

(5^2) În caz contrar, impozitul pe terenul situat în intravilanul unității administrativ-teritoriale, datorat de contribuabilii persoane juridice, se calculează conform alin. (2).

(6) În cazul unui teren amplasat în extravilan, impozitul pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în ha, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel, înmulțită cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut la [art. 251](#) alin. (5) (*actualizare conform HG 956/2009*):

Nr. crt.	Zona	A	B	C	D
	Categoria de folosință				
1.	Teren cu construcții	27	24	22	19
2.	Teren arabil	43	41	39	36
3.	Pășune	24	22	19	17
4.	Fâneată	24	22	19	17
5.	Vie pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 5.1	48	46	43	41
5.1.	Vie până la intrarea pe rod	x	x	x	x
6.	Livadă pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 6.1	48	46	43	41
6.1.	Livadă până la intrarea pe rod	x	x	x	x
7.	Pădure sau alt teren cu vegetație forestieră, cu excepția celui prevăzut la nr. crt. 7.1	14	12	10	7
7.1.	Pădure în vârstă de până la 20 de ani și pădure cu rol de protecție	x	x	x	x
8.	Teren cu apă, altul decât cel cu amenajări piscicole	5	4	2	1
8.1.	Teren cu amenajări piscicole	29	27	24	22
9.	Drumuri și căi ferate	x	x	x	x
10.	Teren neproductiv	x	x	x	x

(7) Înregistrarea în registrul agricol a datelor privind clădirile și terenurile, a titularului dreptului de proprietate asupra acestora, precum și schimbarea categoriei de folosință se pot face numai pe bază de documente, anexate la declarația făcută sub semnătura proprie a capului de gospodărie sau, în lipsa acestuia, a unui membru major al gospodăriei, potrivit normelor prevăzute la [art. 293](#), sub sancțiunea nulității.

(8) Atât în cazul clădirilor, cât și al terenurilor, dacă se constată diferențe între suprafețele înscrise în actele de proprietate și situația reală rezultată din măsurătorile executate în condițiile Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, pentru determinarea sarcinii fiscale se au în vedere suprafețele care corespund situației reale, dovedite prin lucrări tehnice de cadastru. Datele rezultate din lucrările tehnice de cadastru se înscriu în evidențele fiscale, în registrul agricol, precum și în cartea funciară, iar modificarea sarcinilor fiscale operează începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care se înregistrează la compartimentul de specialitate lucrarea respectivă, ca anexă la declarația fiscală.

Notă: Reproducem mai jos prevederile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2006.

"ART. II

(1) Impozitele pe terenurile din extravilanul localităților, stabilite și încasate pentru anul 2006 până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, rămân stabilite conform deciziilor de impunere emise de organele fiscale. Impozitul pe terenurile din extravilanul localităților, stabilit și neîncasat până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, se stabilește conform alin. (2).

(2) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență impozitul pe terenurile din extravilanul localităților se stabilește potrivit prevederilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările aduse prin prezenta ordonanță de urgență.

(3) Impozitul pe terenurile amplasate în extravilanul localităților, încasat până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, se face venit la bugetul de stat."

Norme metodologice

ART. 259 Dobândiri și transferuri de teren, precum și alte modificări aduse terenului

(1) Pentru un teren dobândit de o persoană în cursul unui an, impozitul pe teren se datorează de la data de întâi a lunii următoare celei în care terenul a fost dobândit.

(2) Pentru orice operațiune juridică efectuată de o persoană în cursul unui an, care are ca efect transferul dreptului de proprietate asupra unui teren, persoana încetează a mai datora impozitul pe teren începând cu prima zi a lunii următoare celei în care a fost efectuat transferul dreptului de proprietate asupra terenului.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), impozitul pe teren se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) Dacă încadrarea terenului în funcție de poziție și categorie de folosință se modifică în cursul unui an sau în cursul anului intervine un eveniment care modifică impozitul datorat pe teren, impozitul datorat se modifică începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a intervenit modificarea.

(5) Dacă în cursul anului se modifică rangul unei localități, impozitul pe teren se modifică pentru întregul teren situat în intravilan corespunzător noii încadrări a localității,

începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a intervenit această modificare.

(6) Orice persoană care dobândește teren are obligația de a depune o declarație privind achiziția terenului la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile, inclusiv, care urmează după data achiziției.

(6^1) *** Abrogat.

(7) Orice persoană care modifică folosința terenului are obligația de a depune o declarație privind modificarea folosinței acestuia la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile, inclusiv, care urmează după data modificării folosinței.

Norme metodologice

ART. 260 Plata impozitului

(1) Impozitul/taxa pe teren se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe teren, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie inclusiv, a anului respectiv, se acordă o bonificație de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.

(3) Impozitul anual pe teren, datorat aceluiași buget local de către contribuabili, persoane fizice și juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe terenuri amplasate pe raza aceleiași unități administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe teren cumulat.

Norme metodologice

CAP. 4

Taxa asupra mijloacelor de transport

ART. 261 Reguli generale

(1) Orice persoană care are în proprietate un mijloc de transport care trebuie înmatriculat/înregistrat în România datorează un impozit anual pentru mijlocul de transport, cu excepția cazurilor în care în prezentul capitol se prevede altfel.

(2) Taxa prevăzută la alin. (1), denumită în continuare taxa asupra mijloacelor de transport, se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde persoana își are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz.

(3) În cazul unui mijloc de transport care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe mijlocul de transport se datorează de locatar.

(4) În cazul în care contractul de leasing încetează altfel decât prin ajungerea la scadență, impozitul pe mijlocul de transport este datorat de locator.

(5) Până la prima înmatriculare/înregistrare în România, în înțelesul prezentului titlu, mijlocul de transport este considerat marfă. După prima înmatriculare/înregistrare, mijlocul de transport, în înțelesul prezentului titlu, nu mai poate fi considerat marfă și pentru acesta se datorează impozit pe mijloacele de transport.

Norme metodologice

ART. 262 Scutiri

Taxa asupra mijloacelor de transport nu se aplică pentru:

a) autoturismele, motocicletele cu ataș și mototriciclurile care aparțin persoanelor cu handicap locomotor și care sunt adaptate handicapului acestora;

b) navele fluviale de pasageri, bărcile și luntrele folosite pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul în Delta Dunării, Insula Mare a Brăilei și Insula Balta Ialomiței;

c) mijloacele de transport ale instituțiilor publice;

d) mijloacele de transport ale persoanelor juridice, care sunt utilizate pentru servicii de transport public de pasageri în regim urban sau suburban, inclusiv transportul de pasageri în afara unei localități, dacă tariful de transport este stabilit în condiții de transport

e) vehiculele istorice definite conform prevederilor legale în vigoare.

Norme metodologice

ART. 263 Calculul taxei

(1) Taxa asupra mijloacelor de transport se calculează în funcție de tipul mijlocului de transport, conform celor prevăzute în prezentul capitol.

(2) În cazul oricăruia dintre următoarele autovehicule, impozitul pe mijlocul de transport se calculează în funcție de capacitatea cilindrică a acestuia, prin înmulțirea fiecărei grupe de 200 cmc sau fracțiune din aceasta cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Nr. crt.	Tipuri de autovehicule	lei/200 cmc sau fracțiune din aceasta
1	Motorete, scutere, motociclete și autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 1600 cmc inclusiv	8
2	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 1601 cmc și 2000 cmc inclusiv	18
3	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2001 cmc și 2600 cmc inclusiv	72
4	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2601 cmc și 3000 cmc inclusiv	144
5	Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 3.001 cmc	290
6	Autobuze, autocare, microbuze	24
7	Alte autovehicule cu masa totală maximă autorizată de până la 12 tone inclusiv	30
8	Tractoare înmatriculate	18

(3) În cazul unui ataș, taxa pe mijlocul de transport este de 50% din taxa pentru motocicletele, motoretele și scuterele respective.

(4) În cazul unui autovehicul de transport marfă cu masa totală autorizată egală sau mai mare de 12 tone, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare prevăzută în tabelul următor:

(Conform art. VI din OUG. 125/2011: Pentru anul 2012, nivelul impozitelor prevăzute la art. 263 alin. (4) și (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, va fi stabilit prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în termen de 30 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I.)

	Numărul de axe și greutatea brută încărcată maximă admisă		Impozitul	
			(în lei / an)	
			Ax(e) motor(oare) cu sistem de suspensie pneumatică sau echivalentele recunoscute	Alte sisteme de suspensie pentru axele motoare
I	două axe			
	1	Masa de cel puțin 12 tone, dar mai mică de 13 tone	0	133
	2	Masa de cel puțin 13 tone, dar mai mică de 14 tone	133	367
	3	Masa de cel puțin 14 tone, dar mai mică de 15 tone	367	517
	4	Masa de cel puțin 15 tone, dar mai mică de 18 tone	517	1169
	5	Masa de cel puțin 18 tone	517	1169

II	3 axe			
	1	Masa de cel puțin 15 tone, dar mai mică de 17 tone	133	231
	2	Masa de cel puțin 17 tone, dar mai mică de 19 tone	231	474
	3	Masa de cel puțin 19 tone, dar mai mică de 21 tone	474	615
	4	Masa de cel puțin 21 tone, dar mai mică de 23 tone	615	947
	5	Masa de cel puțin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	947	1472
	6	Masa de cel puțin 25 tone, dar mai mică de 26 tone	947	1472
	7	Masa de cel puțin 26 tone	947	1472
III	4 axe			
	1	Masa de cel puțin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	615	623
	2	Masa de cel puțin 25 tone, dar mai mică de 27 tone	623	973
	3	Masa de cel puțin 27 tone, dar mai mică de 29 tone	973	1545
	4	Masa de cel puțin 29 tone, dar mai mică de 31 tone	1545	2291
	5	Masa de cel puțin 31 tone, dar mai mică de 32 tone	1545	2291
	6	Masa de cel puțin 32 tone	1545	2291

(5) În cazul unei combinații de autovehicule, un autovehicul articulat sau tren rutier, de transport de marfă cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare prevăzută în tabelul următor:

(Conform art. VI din OUG. 125/2011: Pentru anul 2012, nivelul impozitelor prevăzute la [art. 263](#) alin. (4) și (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, va fi stabilit prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în termen de 30 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I.)

	Numărul de axe și greutatea brută încărcată maximă admisă		Impozitul	
			(în lei / an)	
			Ax(e) motor(oare) cu sistem de suspensie pneumatică sau echivalentele recunoscute	Alte sisteme de suspensie pentru axele motoare
I	două axe			
	1	Masa de cel puțin 12 tone, dar mai mică de 14 tone	0	0
	2	Masa de cel puțin 14 tone, dar mai mică de 16 tone	0	0
	3	Masa de cel puțin 16 tone, dar mai mică de 18 tone	0	60
	4	Masa de cel puțin 18 tone, dar mai mică de 20 tone	60	137
	5	Masa de cel puțin 20 tone, dar mai mică de 22 tone	137	320
	6	Masa de cel puțin 22 tone, dar mai mică de 23 tone	320	414
	7	Masa de cel puțin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	747	1310
	8	Masa de cel puțin 25 tone, dar mai mică de 28 tone	747	1310
	9	Masa de cel puțin 28 tone	747	1310
II	2 + 2 axe			
	1	Masa de cel puțin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	128	299
	2	Masa de cel puțin 25 tone, dar mai mică de 26 tone	299	491
	3	Masa de cel puțin 26 tone, dar mai mică de 28 tone	491	721
	4	Masa de cel puțin 28 tone, dar mai mică de 29 tone	721	871
	5	Masa de cel puțin 29 tone, dar mai mică de 31 tone	871	1429
	6	Masa de cel puțin 31 tone, dar mai mică de 33 tone	1429	1984
	7	Masa de cel puțin 33 tone, dar mai mică de 36 tone	1984	3012
	8	Masa de cel puțin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	1984	3012
	9	Masa de cel puțin 38 tone	1984	3012
III	2 + 3 axe			
	1	Masa de cel puțin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	1579	2197
	2	Masa de cel puțin 38 tone, dar mai mică de 40 tone	2197	2986

	3	Masa de cel puțin 40 tone	2197	2986
IV	3 + 2 axe			
	1	Masa de cel puțin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	1395	1937
	2	Masa de cel puțin 38 tone, dar mai mică de 44 tone	1937	2679
	3	Masa de cel puțin 40 tone, dar mai mică de 44 tone	2679	3963
	4	Masa de cel puțin 44 tone	2679	3963
V	3 + 3 axe			
	1	Masa de cel puțin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	794	960
	2	Masa de cel puțin 38 tone, dar mai mică de 40 tone	960	1434
	3	Masa de cel puțin 40 tone, dar mai mică de 44 tone	1434	2283
	4	Masa de cel puțin 44 tone	1434	2283

(6) În cazul unei remorci, al unei semiremorci sau rulote care nu face parte dintr-o combinație de autovehicule prevăzută la alin. (5), taxa asupra mijlocului de transport este egală cu suma corespunzătoare din tabelul următor (*actualizare conform HG 956/2009*):

Masa totală maximă autorizată	Impozit
	- lei -
a) Până la 1 tonă inclusiv	8
b) Peste 1 tonă, dar nu mai mult de 3 tone	29
c) Peste 3 tone, dar nu mai mult de 5 tone	45
d) Peste 5 tone	55

(7) În cazul mijloacelor de transport pe apă, impozitul pe mijlocul de transport este egal cu suma corespunzătoare din tabelul următor (*actualizare conform HG 956/2009*):

Mijloc de transport	Impozit
	- lei -
1. Luntre, bărci fără motor, folosite pentru pescuit și uz personal	18
2. Bărci fără motor, folosite în alte scopuri	48
3. Bărci cu motor	181
4. Nave de sport și agrement*)	Între 0 și 964
5. Scutere de apă	181
6. Remorhere și împingătoare:	x
a) până la 500 CP inclusiv	482
b) peste 500 CP și până la 2.000 CP inclusiv	783
c) peste 2.000 CP și până la 4.000 CP inclusiv	1.205
d) peste 4.000 CP	1.928
7. Vapoare - pentru fiecare 1.000 tdw sau fracțiune din acesta	157
8. Ceamuri, șlepuri și barje fluviale:	x
a) cu capacitatea de încărcare până la 1.500 de tone inclusiv	157
b) cu capacitatea de încărcare de peste 1.500 de tone și până la 3.000 de tone inclusiv	241
c) cu capacitatea de încărcare de peste 3.000 de tone	422

*) Criteriile de stabilire a cuantumului impozitului vor fi prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentului cod.

(8) În înțelesul prezentului articol, capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată a unui mijloc de transport se stabilește prin cartea de identitate a mijlocului de transport, prin factura de achiziție sau un alt document similar.

Norme metodologice

ART. 264 Dobândiri și transferuri ale mijloacelor de transport

(1) În cazul unui mijloc de transport dobândit de o persoană în cursul unui an, taxa asupra mijlocului de transport se datorează de persoană de la data de întâi a lunii următoare celei în care mijlocul de transport a fost dobândit.

(2) În cazul unui mijloc de transport care este înstrăinat de o persoană în cursul unui an sau este radiat din evidența fiscală a compartimentului de specialitate al autorității de administrație publică locală, taxa asupra mijlocului de transport încetează să se mai datoreze de acea persoană începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care mijlocul de transport a fost înstrăinat sau radiat din evidența fiscală.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), taxa asupra mijloacelor de transport se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) Orice persoană care dobândește/înstrăinează un mijloc de transport sau își schimbă domiciliul/sediul/punctul de lucru are obligația de a depune o declarație fiscală cu privire la mijlocul de transport, la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale pe a cărei rază teritorială își are domiciliul/sediul/punctul de lucru, în termen de 30 de zile inclusiv de la modificarea survenită.

(5) *** Abrogat.

Norme metodologice

ART. 265 Plata taxei

(1) Impozitul pe mijlocul de transport se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe mijlocul de transport, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie a anului respectiv inclusiv, se acordă o bonificație de până la 10% inclusiv, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.

(3) Deținătorii, persoane fizice sau juridice străine, care solicită înmatricularea temporară a mijloacelor de transport în România, în condițiile legii, au obligația să achite integral, la data solicitării, impozitul datorat pentru perioada cuprinsă între data de întâi a lunii următoare celei în care se înmatriculează și până la sfârșitul anului fiscal respectiv.

(4) În situația în care înmatricularea privește o perioadă care depășește data de 31 decembrie a anului fiscal în care s-a solicitat înmatricularea, deținătorii prevăzuți la alin. (3) au obligația să achite integral impozitul pe mijlocul de transport, până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, astfel:

a) în cazul în care înmatricularea privește un an fiscal, impozitul anual;

b) în cazul în care înmatricularea privește o perioadă care se sfârșește înainte de data de 1 decembrie a aceluiași an, impozitul aferent perioadei cuprinse între data de 1 ianuarie și data de întâi a lunii următoare celei în care expiră înmatricularea.

(5) Impozitul anual pe mijlocul de transport, datorat aceluiași buget local de către contribuabili, persoane fizice și juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe mijloace de transport, pentru care impozitul este datorat bugetului local al aceleiași unități administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe mijlocul de transport cumulat al acestora.

Norme metodologice

CAP. 5

Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și a autorizațiilor

ART. 266 Reguli generale

Orice persoană care trebuie să obțină un certificat, aviz sau altă autorizație prevăzută în prezentul capitol trebuie să plătească taxa menționată în acest capitol la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale înainte de a i se elibera certificatul, avizul sau autorizația necesară.

ART. 267 Taxa pentru eliberarea certificatelor de urbanism, a autorizațiilor de construire și a altor avize asemănătoare

(1) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism, în mediul urban, este egală cu suma stabilită de consiliul local, Consiliul General al Municipiului București sau consiliul județean, după caz, în limitele prevăzute în tabelul următor (*actualizare conform HG 956/2009*):

Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism în mediul urban	- lei -
Suprafața pentru care se obține certificatul de urbanism	
a) până la 150 m ² inclusiv	4 - 5
b) între 151 și 250 m ² inclusiv	5 - 6
c) între 251 și 500 m ² inclusiv	6 - 8
d) între 501 și 750 m ² inclusiv	8 - 10
e) între 751 și 1.000 m ² inclusiv	10 - 12
f) peste 1.000 m ²	12 + 0,01 lei/m ² pentru fiecare m ² care depășește 1.000 m ²

(2) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism pentru o zonă rurală este egală cu 50% din taxa stabilită conform alin. (1).

(3) Taxa pentru eliberarea unei autorizații de construire pentru o clădire care urmează a fi folosită ca locuință sau anexă la locuință este egală cu 0,5% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcții.

(4) Taxa pentru eliberarea autorizației de foraje sau excavări necesară studiilor geotehnice, ridicărilor topografice, exploatărilor de carieră, balastierelor, sondelor de gaze și petrol, precum și altor exploatări se stabilește de consiliul local și este între 0 și 7 lei inclusiv pentru fiecare mp de suprafață ocupată de construcție. *(actualizare conform HG 956/2009)*

(5) Taxa pentru eliberarea autorizației necesare pentru lucrările de organizare de șantier în vederea realizării unei construcții, care nu sunt incluse în altă autorizație de construire, este egală cu 3% din valoarea autorizată a lucrărilor de organizare de șantier.

(6) Taxa pentru eliberarea autorizației de amenajare de tabere de corturi, căsuțe sau rulote ori campinguri este egală cu 2% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcție.

(7) Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru chioșcuri, tonete, cabine, spații de expunere, situate pe căile și în spațiile publice, precum și pentru amplasarea corpurilor și a panourilor de afișaj, a firmelor și reclamelor se stabilește de consiliul local și este între 0 și 7 lei inclusiv pentru fiecare mp afectat. *(actualizare conform HG 956/2009)*

(8) Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru orice altă construcție decât cele prevăzute în alt alineat al prezentului articol este egală cu 1% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcție, inclusiv instalațiile aferente.

(9) Taxa pentru eliberarea autorizației de desființare, totală sau parțială, a unei construcții este egală cu 0,1% din valoarea impozabilă a construcției, stabilită pentru determinarea impozitului pe clădiri. În cazul desființării parțiale a unei construcții, taxa pentru eliberarea autorizației se modifică astfel încât să reflecte porțiunea din construcție care urmează a fi demolată.

(10) Taxa pentru prelungirea unui certificat de urbanism sau a unei autorizații de construire este egală cu 30% din cuantumul taxei pentru eliberarea certificatului sau a autorizației inițiale.

(11) Taxa pentru eliberarea unei autorizații privind lucrările de racorduri și branșamente la rețele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu se stabilește de consiliul local și este între 0 și 11 lei inclusiv pentru fiecare racord. *(actualizare conform HG 956/2009)*

(12) Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism și amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului județean se stabilește de consiliul local și este între 0 și 13 lei inclusiv pentru fiecare racord. *(actualizare conform HG 956/2009)*

(13) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală și adresă se stabilește de consiliul local și este între 0 și 8 lei inclusiv inclusiv. *(actualizare conform HG 956/2009).*

(14) Pentru taxele prevăzute în prezentul articol, stabilite pe baza valorii autorizate a lucrărilor de construcție, se aplică următoarele reguli:

a) taxa datorată se stabilește pe baza valorii lucrărilor de construcție declarate de persoana care solicită avizul și se plătește înainte de emiterea avizului;

b) în termen de 15 zile de la data finalizării lucrărilor de construcție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data la care expiră autorizația respectivă, persoana care a obținut autorizația trebuie să depună o declarație privind valoarea lucrărilor de construcție la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale;

c) până în cea de-a 15-a zi inclusiv, de la data la care se depune situația finală privind valoarea lucrărilor de construcții, compartimentul de specialitate al autorității

administrației publice locale are obligația de a stabili taxa datorată pe baza valorii reale a lucrărilor de construcție;

d) până în cea de-a 15-a zi inclusiv, de la data la care compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale a emis valoarea stabilită pentru taxă, trebuie plătită orice sumă suplimentară datorată de către persoana care a primit autorizația sau orice sumă care trebuie rambursată de autoritatea administrației publice locale.

(15) În cazul unei autorizații de construire emise pentru o persoană fizică, valoarea reală a lucrărilor de construcție nu poate fi mai mică decât valoarea impozabilă a clădirii stabilită conform [art. 251](#).

Norme metodologice

ART. 268 Taxa pentru eliberarea autorizațiilor pentru a desfășura o activitate economică și a altor autorizații similare

(1) Taxa pentru eliberarea unei autorizații pentru desfășurarea unei activități economice este stabilită de către consiliul local: în mediul rural, între 0 și 13 lei inclusiv; în mediul urban, între 0 și 69 lei inclusiv (*actualizare conform HG 956/2009*).

(1[^]1) Autorizațiile prevăzute la alin. (1) se vizează anual, până la data de 31 decembrie a anului în curs pentru anul următor. Taxa de viză reprezintă 50% din cuantumul taxei prevăzute la alin. (1).

(2) Taxa pentru eliberarea autorizațiilor sanitare de funcționare se stabilește de consiliul local și este între 0 și 17 lei inclusiv (*actualizare conform HG 956/2009*).

(3) Taxa pentru eliberarea de copii heliografice de pe planuri cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, deținute de consiliile locale, se stabilește de către consiliul local și este între 0 și 28 lei inclusiv pentru fiecare mp sau fracțiune de mp (*actualizare conform HG 956/2009*).

(4) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător se stabilește de către consiliile locale și este între 0 și 69 lei inclusiv (*actualizare conform HG 956/2009*).

(5) Comercianții a căror activitate se desfășoară potrivit Clasificării activităților din economia națională - CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare, în clasa 5530 - restaurante și 5540 - baruri, datorează bugetului local al comunei, orașului sau municipiului, după caz, în a cărui rază administrativ teritorială se află amplasată unitatea sau standul de comercializare, o taxă pentru eliberarea/vizarea anuală a autorizației privind desfășurarea activității de alimentație publică, stabilită de către consiliile locale între 0 și 3615 lei inclusiv (*actualizare conform HG 956/2009*). La nivelul

municipiului București, această taxă se stabilește de către Consiliul General al Municipiului București și se face venit la bugetul local al sectorului în a cărui rază teritorială se află amplasată unitatea sau standul de comercializare.

(6) Autorizația privind desfășurarea activității de alimentație publică, în cazul în care comerciantul îndeplinește condițiile prevăzute de lege, se emite de către primarul în a cărui rază de competență se află amplasată unitatea sau standul de comercializare.

Norme metodologice

ART. 269 Scutiri

Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor nu se datorează pentru:

a) certificat de urbanism sau autorizație de construire pentru lăcaș de cult sau construcție anexă;

b) certificat de urbanism sau autorizație de construire pentru dezvoltarea, modernizarea sau reabilitarea infrastructurilor din transporturi care aparțin domeniului public al statului;

c) certificat de urbanism sau autorizație de construire, pentru lucrările de interes public județean sau local;

d) certificat de urbanism sau autorizație de construire, dacă beneficiarul construcției este o instituție publică;

e) autorizație de construire pentru autostrăzile și căile ferate atribuite prin concesiune, conform legii.

Norme metodologice

CAP. 6

Taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate

ART. 270 Taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate

(1) Orice persoană, care beneficiază de servicii de reclamă și publicitate în România în baza unui contract sau a unui alt fel de înțelegere încheiată cu altă persoană, datorează plata taxei prevăzute în prezentul articol, cu excepția serviciilor de reclamă și publicitate realizate prin mijloacele de informare în masă scrise și audiovizuale.

(1[^]1) Publicitatea realizată prin mijloace de informare în masă scrise și audiovizuale, în sensul prezentului articol, corespunde activităților agenților de publicitate potrivit Clasificării activităților din economia națională - CAEN, cu modificările ulterioare, respectiv publicitatea realizată prin ziare și alte tipărituri, precum și prin radio, televiziune și Internet.

(2) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumită în continuare taxa pentru servicii de reclamă și publicitate, se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia persoana prestează serviciile de reclamă și publicitate.

(3) Taxa pentru servicii de reclamă și publicitate se calculează prin aplicarea cotei taxei respective la valoarea serviciilor de reclamă și publicitate.

(4) Cota taxei se stabilește de consiliul local, fiind cuprinsă între 1% și 3% .

(5) Valoarea serviciilor de reclamă și publicitate cuprinde orice plată obținută sau care urmează a fi obținută pentru serviciile de reclamă și publicitate, cu excepția taxei pe valoarea adăugată.

(6) Taxa pentru servicii de reclamă și publicitate se varsă la bugetul local, lunar, până la data de 10 a lunii următoare celei în care a intrat în vigoare contractul de prestări de servicii de reclamă și publicitate.

Norme metodologice

ART. 271 Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate

(1) Orice persoană care utilizează un panou, afișaj sau o structură de afișaj pentru reclamă și publicitate, cu excepția celei care intră sub incidența [art. 270](#), datorează plata taxei anuale prevăzute în prezentul articol către bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz, în raza căreia/căruia este amplasat panoul, afișajul sau structura de afișaj respectivă. La nivelul municipiului București, această taxă revine bugetului local al sectorului în raza căruia este amplasat panoul, afișajul sau structura de afișaj respectivă.

(2) Valoarea taxei pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate se calculează anual, prin înmulțirea numărului de metri pătrați sau a fracțiunii de metru pătrat a suprafeței afișajului pentru reclamă sau publicitate cu suma stabilită de consiliul local, astfel:

a) în cazul unui afișaj situat în locul în care persoana derulează o activitate economică, suma este între 0 și 28 lei; (*actualizare conform HG 956/2009*).

b) în cazul oricărui alt panou, afișaj sau structură de afișaj pentru reclamă și publicitate, suma este între 0 și 20 lei (*actualizare conform HG 956/2009*).

(3) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate se recalculează pentru a reflecta numărul de luni sau fracțiunea din lună dintr-un an calendaristic în care se afișează în scop de reclamă și publicitate.

(4) Taxa pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie inclusiv. Taxa pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate, datorată aceluiași buget local de către contribuabili, persoane fizice și juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată.

(5) Consiliile locale pot impune persoanelor care datorează taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate să depună o declarație anuală la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale.

Norme metodologice

ART. 272 Scutiri

(1) Taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate și taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate nu se aplică instituțiilor publice, cu excepția cazurilor când acestea fac reclamă unor activități economice.

(2) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumită în continuare taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate, nu se aplică unei persoane care închiriază panoul, afișajul sau structura de afișaj unei alte persoane, în acest caz taxa prevăzută la [art. 270](#) fiind plătită de această ultimă persoană.

(3) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate nu se datorează pentru afișele, panourile sau alte mijloace de reclamă și publicitate amplasate în interiorul clădirilor.

(4) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate nu se aplică pentru panourile de identificare a instalațiilor energetice, marcaje de avertizare sau marcaje de circulație, precum și alte informații de utilitate publică și educaționale.

(5) Nu se datorează taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate pentru afișajul efectuat pe mijloacele de transport care nu sunt destinate, prin construcția lor, realizării de reclamă și publicitate.

Norme metodologice

CAP. 7

Impozitul pe spectacole

(1) Orice persoană care organizează o manifestare artistică, o competiție sportivă sau altă activitate distractivă în România are obligația de a plăti impozitul prevăzut în prezentul capitol, denumit în continuare impozitul pe spectacole.

(2) Impozitul pe spectacole se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia are loc manifestarea artistică, competiția sportivă sau altă activitate distractivă.

Norme metodologice

ART. 274 Calculul impozitului

(1) Cu excepțiile prevăzute la [art. 275](#), impozitul pe spectacole se calculează prin aplicarea cotei de impozit la suma încasată din vânzarea билетelor de intrare și a abonamentelor.

(2) Cota de impozit se determină după cum urmează:

a) în cazul unui spectacol de teatru, ca de exemplu o piesă de teatru, balet, operă, operetă, concert filarmonic sau altă manifestare muzicală, prezentarea unui film la cinematograful, un spectacol de circ sau orice competiție sportivă internă sau internațională, cota de impozit este egală cu 2%;

b) în cazul oricărei alte manifestări artistice decât cele enumerate la lit. a), cota de impozit este egală cu 5% .

(3) Suma primită din vânzarea билетelor de intrare sau a abonamentelor nu cuprinde sumele plătite de organizatorul spectacolului în scopuri caritabile, conform contractului scris intrat în vigoare înaintea vânzării билетelor de intrare sau a abonamentelor.

(4) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole stabilit în conformitate cu prezentul articol au obligația de:

a) a înregistra biletele de intrare și/sau abonamentele la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale care își exercită autoritatea asupra locului unde are loc spectacolul;

b) a anunța tarifele pentru spectacol în locul unde este programat să aibă loc spectacolul, precum și în orice alt loc în care se vând bilete de intrare și/sau abonamente;

c) a preciza tarifele pe biletele de intrare și/sau abonamente și de a nu încasa sume care depășesc tarifele precizate pe biletele de intrare și/sau abonamente;

d) a emite un bilet de intrare și/sau abonament pentru toate sumele primite de la spectatori;

e) a asigura, la cererea compartimentului de specialitate al autorității administrației publice locale, documentele justificative privind calculul și plata impozitului pe spectacole;

f) a se conforma oricăror altor cerințe privind tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidența și inventarul biletelor de intrare și a abonamentelor, care sunt precizate în normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor, contrasemnate de Ministerul Culturii și Cultelor și Agenția Națională pentru Sport.

Norme metodologice

ART. 275 Reguli speciale pentru videoteci și discoteci

(1) În cazul unei manifestări artistice sau al unei activități distractive care are loc într-o videotecă sau discotecă, impozitul pe spectacole se calculează pe baza suprafeței incintei prevăzute în prezentul articol.

(2) Impozitul pe spectacole se stabilește pentru fiecare zi de manifestare artistică sau de activitate distractivă, prin înmulțirea numărului de metri pătrați ai suprafeței incintei videotecii sau discotecii cu suma stabilită de consiliul local, astfel:

a) în cazul videotecilor, suma este între 0 și 2 lei inclusiv (*actualizare conform HG 956/2009*);

b) în cazul discotecilor, suma este 0 și 3 lei inclusiv (*actualizare conform HG 956/2009*);

(3) Impozitul pe spectacole se ajustează prin înmulțirea sumei stabilite, potrivit alin. (2), cu coeficientul de corecție corespunzător, precizat în tabelul următor:

Rangul localității	Coeficientul de corecție
0	8,00
I	5,00
II	4,00
III	3,00

IV	1,10
V	1,00

(4) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole stabilit în conformitate cu prezentul articol au obligația de a depune o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale privind spectacolele programate pe durata unei luni calendaristice. Declarația se depune până la data de 15, inclusiv, a lunii precedente celei în care sunt programate spectacolele respective.

Norme metodologice

ART. 276 Scutiri

Impozitul pe spectacole nu se aplică spectacolelor organizate în scopuri umanitare.

Norme metodologice

ART. 277 Plata impozitului

(1) Impozitul pe spectacole se plătește lunar până la data de 15, inclusiv, a lunii următoare celei în care a avut loc spectacolul.

(2) Orice persoană care datorează impozitul pe spectacole are obligația de a depune o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale, până la data stabilită pentru fiecare plată a impozitului pe spectacole. Formatul declarației se precizează în normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor.

(3) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole răspund pentru calculul corect al impozitului, depunerea la timp a declarației și plata la timp a impozitului.

Norme metodologice

CAP. 8

Taxa hotelieră

ART. 278 Reguli generale

(1) Consiliul local poate institui o taxă pentru șederea într-o unitate de cazare, într-o localitate asupra căreia consiliul local își exercită autoritatea, dar numai dacă taxa se aplică conform prezentului capitol.

(2) Taxa pentru șederea într-o unitate de cazare, denumită în continuare taxa hotelieră, se încasează de către persoanele juridice prin intermediul cărora se realizează cazarea, o dată cu luarea în evidență a persoanelor cazate.

(3) Unitatea de cazare are obligația de a vărsa taxa colectată în conformitate cu alin. (2) la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este situată aceasta.

Norme metodologice

ART. 279 Calculul taxei

(1) Taxa hotelieră se calculează prin aplicarea cotei stabilite la tarifele de cazare practicate de unitățile de cazare.

(2) Pentru șederea într-o unitate de cazare, consiliul local instituie o taxă hotelieră în cotă de 1% din valoarea totală a cazării/tarifului de cazare pentru fiecare zi de sejur a turistului, care se încasează de persoanele juridice prin intermediul cărora se realizează cazarea, odată cu luarea în evidență a persoanelor cazate.

(3) Taxa hotelieră se datorează pentru întreaga perioadă de ședere, cu excepția cazului unităților de cazare amplasate într-o stațiune turistică, atunci când taxa se datorează numai pentru o singură noapte, indiferent de perioada reală de cazare.

Norme metodologice

ART. 280 Scutiri

Taxa hotelieră nu se aplică pentru:

- a)** persoanele fizice în vârstă de până la 18 ani inclusiv;
- b)** persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat ori persoanele invalide de gradul I sau II;
- c)** pensionarii sau studenții;
- d)** persoanele fizice aflate pe durata satisfacerii stagiului militar;
- e)** veteranii de război;
- f)** vădulele de război sau vădulele veteranilor de război care nu s-au recăsătorit;
- g)** persoanele fizice prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată

cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare;

h) soțul sau soția uneia dintre persoanele fizice menționate la lit. b) - g), care este cazat/cazată împreună cu o persoană menționată la lit. b) - g).

Norme metodologice

ART. 281 Plata taxei

(1) Unitățile de cazare au obligația de a vărsa taxa hotelieră la bugetul local, lunar, până la data de 10, inclusiv, a lunii următoare celei în care s-a colectat taxa hotelieră de la persoanele care au plătit cazarea.

(2) Unitățile de cazare au obligația de a depune lunar o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale, până la data stabilită pentru fiecare plată a taxei hoteliere, inclusiv. Formatul declarației se precizează în normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor.

Norme metodologice

CAP. 9

Taxe speciale

ART. 282 Taxe speciale

(1) Pentru funcționarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice și juridice, consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot adopta taxe speciale.

(2) Domeniile în care consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot adopta taxe speciale pentru serviciile publice locale, precum și cuantumul acestora se stabilesc în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2003 privind finanțele publice locale.

(3) Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile oferite de instituția/serviciul public de interes local, potrivit regulamentului de organizare și funcționare a acesteia/acestui, sau de la cele care sunt obligate, potrivit legii, să efectueze prestații ce intră în sfera de activitate a acestui tip de serviciu.

(4) Consiliile locale, județene sau Consiliul General al Municipiului București, după caz, nu pot institui taxe speciale concesionarilor din sectorul utilităților publice (gaze naturale, apă, energie electrică), pentru existența pe domeniul public/privat al unităților administrativ-teritoriale a rețelelor de apă, de transport și distribuție a energiei electrice și a gazelor naturale.

Norme metodologice

CAP. 10

Alte taxe locale

ART. 283 Alte taxe locale

(1) Consiliile locale, Consiliul General al Municipiului București sau consiliile județene, după caz, pot institui taxe pentru utilizarea temporară a locurilor publice și pentru vizitarea muzeelor, caselor memoriale, monumentelor istorice de arhitectură și arheologice și altele asemenea*).

(2) Consiliile locale pot institui taxe pentru deținerea sau utilizarea echipamentelor și utilajelor destinate obținerii de venituri care folosesc infrastructura publică locală, pe raza localității unde acestea sunt utilizate, precum și taxe pentru activitățile cu impact asupra mediului înconjurător*).

(3) Taxele prevăzute la alin. (1) și (2) se calculează și se plătesc în conformitate cu procedurile aprobate de autoritățile deliberative interesate*).

*) Conform anexei la Hotărârea Guvernului nr. 797/2005 valorile impozabile prevăzute la [art. 283](#) alin. (1), [art. 283](#) alin. (2) și [art. 283](#) alin. (3) au fost actualizate astfel:

		Nivelurile indexate pentru anul 2005, rol/ron	Nivelurile indexate pentru anul 2006
art. 283 alin. (1)	Taxa zilnică pentru utilizarea temporară a locurilor publice și pentru vizitarea muzeelor, caselor memoriale, monumentelor istorice de arhitectură și arheologice și altele asemenea	între 0 lei/zi și 119.000 lei/zi inclusiv, între 0 lei/zi și 11,90 lei/zi inclusiv	între 0 lei/zi și 13 lei/zi inclusiv

art. 283 alin. (2)	Taxa zilnică pentru deținerea sau utilizarea echipamentelor destinate în scopul obținerii de venit	între 0 lei/zi și 119.000 lei/zi inclusiv, între 0 lei/zi și 11,90 lei/zi inclusiv	între 0 lei/zi și 13 lei/zi inclusiv
art. 283 alin. (3)	Taxa anuală pentru vehicule lente	între 0 lei/an și 321.000 lei/an inclusiv, între 0 lei/an și 3,21 lei/an inclusiv	între 0 lei/an și 34 lei/an inclusiv

Norme metodologice

ART. 283¹ Contracte de fiducie

În cazul persoanelor fizice și juridice care încheie contracte de fiducie conform Codului civil, impozitele și taxele locale aferente masei patrimoniale fiduciare transferate în cadrul operațiunii de fiducie sunt plătite de către fiduciar la bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale unde sunt înregistrate bunurile care fac obiectul operațiunii de fiducie, cu respectarea prevederilor prezentului titlu, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a fost încheiat contractul de fiducie. **(în vigoare de la data intrării în vigoare a L287/2009 privind Codul civil)**

CAP. 11

Facilități comune

ART. 284 Facilități pentru persoane fizice

(1) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor, precum și alte taxe prevăzute la [art. 282](#) și [art. 283](#) nu se aplică pentru:

a) veteranii de război;

b) persoanele fizice prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare, precum și în alte legi.

(2) Persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) și art. 4 alin. (1) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, nu datorează:

a) impozitul pe clădiri pentru locuința situată la adresa de domiciliu;

b) impozitul pe teren aferent clădirii prevăzute la lit. a);

c) taxa asupra mijloacelor de transport aferentă unui singur autoturism tip hycomat sau a unui mototriciclu.

(3) Impozitul pe clădiri și impozitul pe teren nu se aplică văduvelor de război și văduvelor veteranilor de război care nu s-au recăsătorit.

(4) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren și taxa pentru eliberarea unei autorizații pentru desfășurarea unei activități economice nu se datorează de către persoanele cu handicap grav sau accentuat și de persoanele încadrate în gradul I de invaliditate.

(5) În cazul unei clădiri, al unui teren sau al unui mijloc de transport deținut în comun de o persoană fizică prevăzută la alin. (1), (2), (3) sau (4), scutirea fiscală se aplică integral pentru proprietățile deținute în comun de soți.

(6) Scutirea de la plata impozitului pe clădiri se aplică doar clădirii folosite ca domiciliu de persoanele fizice prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4).

(7) Scutirea de la plata impozitului pe teren se aplică terenului aferent clădirii utilizate de persoanele fizice prevăzute la alin. (1) lit. b), alin. (2) și alin. (4).

(7[^]1) Scutirea de la plata taxei asupra mijloacelor de transport se aplică doar pentru un singur mijloc de transport, la alegerea persoanelor fizice prevăzute la alin. (1) și (2).

(7[^]2) Scutirea de la plata impozitelor și taxelor locale, precum și de la plata impozitului corespunzător pentru terenurile arabile, fânețe și păduri, în suprafață de până la 5 ha, se aplică pentru veteranii de război, vădulele de război și vădulele veteranilor de război care nu s-au recăsătorit.

(8) Scutirea de la plata impozitului prevăzută la alin. (1), (2), (3) sau (4) se aplică unei persoane începând cu prima zi a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative în vederea scutirii.

(9) Persoanele fizice și/sau juridice române care reabilitează sau modernizează termic clădirile de locuit pe care le dețin în proprietate, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 29/2000 privind reabilitarea termică a fondului construit existent și stimularea economisirii energiei termice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 325/2002, sunt scutite de impozitul pentru aceste clădiri pe perioada de rambursare a creditului obținut pentru reabilitarea termică, precum și de taxele pentru eliberarea autorizației de construire pentru lucrările de reabilitare termică.

(10) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor, precum și alte taxe prevăzute la [art. 282](#) și [art. 283](#) se reduc cu 50%, în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea unor facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei "Delta Dunării", republicată, cu modificările ulterioare, pentru persoanele fizice care domiciliază și trăiesc în localitățile precizate în:

a) Hotărârea Guvernului nr. 323/1996 privind aprobarea Programului special pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a unor localități din Munții Apuseni, cu modificările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 395/1996 pentru aprobarea Programului special privind unele măsuri și acțiuni pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a județului Tulcea și a Rezervației Biosferei "Delta Dunării", cu modificările ulterioare.

(11) Nu se datorează taxa asupra succesiunii, prevăzută de Ordonanța Guvernului nr. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notarială, republicată, cu modificările ulterioare, dacă încheierea procedurii succesorale a fost făcută în termen de un an de la data decesului autorului bunurilor. Această taxă nu se datorează nici în cazul autorilor decedați anterior datei de 1 ianuarie 2005, dacă încheierea procedurii succesorale a fost făcută până la data de 31 decembrie 2005 inclusiv.

(12) Taxele de timbru prevăzute la art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 12/1998, republicată, cu modificările ulterioare, referitoare la autentificarea actelor între vii, translativă ale dreptului de proprietate și ale altor drepturi reale ce au ca obiect terenuri fără construcții, din extravilan, se reduc la jumătate.

(13) Impozitul pe clădiri nu se datorează pentru clădirea unei persoane fizice, dacă:

a) clădirea este o locuință nouă, realizată în condițiile Legii locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare; sau

b) clădirea este realizată pe bază de credite, în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 19/1994 privind stimularea investițiilor pentru realizarea unor lucrări publice și construcții de locuințe, aprobată cu modificări prin Legea nr. 82/1995, cu modificările și completările ulterioare.

(14) Scutirile de impozit prevăzute la alin. (13) se aplică pentru o clădire timp de 10 ani de la data dobândirii acesteia. În cazul înstrăinării clădirii, scutirea de impozit nu se aplică noului proprietar al acesteia.

Norme metodologice

ART. 285 Facilități pentru persoanele juridice

(1) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor, precum și alte taxe locale precizate la [art. 282](#) și [art. 283](#) nu se aplică:

a) oricărei instituții sau unități care funcționează sub coordonarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, cu excepția incintelor folosite pentru activități economice;

b) fundațiilor testamentare constituite conform legii, cu scopul de a întreține, dezvolta și ajuta instituții de cultură națională, precum și de a susține acțiuni cu caracter umanitar, social și cultural;

c) organizațiilor care au ca unică activitate acordarea gratuită de servicii sociale în unități specializate care asigură găzduire, îngrijire socială și medicală, asistență, ocrotire, activități de recuperare, reabilitare și reinserție socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum și pentru alte persoane aflate în dificultate, în condițiile legii.

(2) Impozitul pe clădiri și impozitul pe terenurile acestora se reduc cu 50% pentru acele imobile situate pe litoralul Mării Negre deținute de persoane juridice și care sunt utilizate pentru prestarea de servicii turistice pe o durată de minimum 6 luni în cursul unui an calendaristic.

(3) Impozitul pe clădiri se reduce cu 50% pentru clădirile nou construite deținute de cooperațiile de consum sau meșteșugărești, dar numai pentru primii 5 ani de la data achiziției clădirii.

(4) Nu se datorează impozit pe teren pentru terenurile forestiere administrate de Regia Națională a Pădurilor - Romsilva, cu excepția celor folosite în scop economic.

Norme metodologice

ART. 285¹ Scutiri și facilități pentru persoanele juridice

Elementele infrastructurii feroviare publice, inclusiv terenurile pe care sunt amplasate, precum și terenurile destinate acestui scop, sunt scutite de la plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren și a taxei pentru eliberarea autorizației de construire.

Norme metodologice

(1) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri sau o reducere a acestuia pentru o clădire folosită ca domiciliu de persoana fizică ce datorează acest impozit.

(2) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe teren sau o reducere a acestuia pentru terenul aferent clădirii folosite ca domiciliu al persoanei fizice care datorează acest impozit.

(3) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri și a impozitului pe teren sau o reducere a acestora pentru persoanele ale căror venituri lunare sunt mai mici decât salariul minim brut pe țară ori constau în exclusivitate din indemnizație de șomaj sau ajutor social.

(4) În cazul unei calamități naturale, consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren, precum și a taxei pentru eliberarea certificatului de urbanism și autorizației de construire sau o reducere a acestora.

(5) Scutirea de la plata impozitelor sau reducerile acestora prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4) se aplică persoanei respective cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative în vederea scutirii sau reducerii.

(6) Începând cu anul fiscal 2008, consiliul local poate acorda scutiri de la plata impozitului pe clădiri și a impozitului pe teren, datorată de către persoanele juridice în condițiile elaborării unor scheme de ajutor de stat având ca obiectiv dezvoltarea regională și în condițiile îndeplinirii dispozițiilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 137/2007.

(7) *** Abrogat.

(8) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri sau o reducere a acestuia pe o perioadă de minimum 7 ani, cu începere de la data de întâi ianuarie a anului fiscal următor finalizării lucrărilor de reabilitare, pentru proprietarii apartamentelor din blocurile de locuințe și ai imobilelor care au executat lucrări de intervenție pe cheltuială proprie, pe baza procesului-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, întocmit în condițiile legii, prin care se constată realizarea măsurilor de intervenție recomandate de către auditorul energetic în certificatul de performanță energetică sau, după caz, în raportul de audit energetic, astfel cum este prevăzut în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 158/2011.

(9) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri/taxe pe clădiri pe o perioadă de 5 ani consecutivi, cu începere de la data de întâi ianuarie a anului fiscal următor în care a fost efectuată recepția la terminarea lucrărilor, pentru proprietarii care execută lucrări în condițiile Legii nr. 153/2011 privind măsuri de creștere a calității arhitectural-ambientale a clădirilor.

Norme metodologice

CAP. 12

Alte dispoziții comune

ART. 287 Majorarea impozitelor și taxelor locale de consiliile locale sau consiliile județene

(1) Autoritatea deliberativă a administrației publice locale, la propunerea autorității executive, poate stabili cote adiționale la impozitele și taxele locale prevăzute în prezentul titlu, în funcție de următoarele criterii: economice, sociale, geografice, precum și de necesitățile bugetare locale, cu excepția taxelor prevăzute la [art. 295](#) alin. (11) lit. c) și d).

(2) Cotele adiționale stabilite conform alin. (1) nu pot fi mai mari de 20% față de nivelurile aprobate prin hotărâre a Guvernului potrivit [art. 292](#).

(3) Criteriile prevăzute la alin. (1) se hotărăsc de către autoritatea deliberativă a administrației publice locale.

Norme metodologice

ART. 288 Hotărârile consiliilor locale și județene privind impozitele și taxele locale

(1) Consiliile locale, Consiliul General al Municipiului București și consiliile județene adoptă hotărâri privind impozitele și taxele locale pentru anul fiscal următor în termen de 45 de zile lucrătoare de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului prevăzute la [art. 292](#).

(2) Primarii, primarul general și președinții consiliilor județene asigură publicarea corespunzătoare a oricărei hotărâri în materie de impozite și taxe locale adoptate de autoritățile deliberative respective.

Norme metodologice

ART. 289 Accesul la informații privind impozitele și taxele locale

Autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura accesul gratuit la informații privind impozitele și taxele locale.

Norme metodologice

ART. 290 *** Abrogat

ART. 291 Controlul și colectarea impozitelor și taxelor locale

Autoritățile administrației publice locale și organele speciale ale acestora, după caz, sunt responsabile pentru stabilirea, controlul și colectarea impozitelor și taxelor locale, precum și a amenzilor și penalizărilor aferente.

Norme metodologice

ART. 292 Indexarea impozitelor și taxelor locale

(1) În cazul oricărui impozit sau oricărei taxe locale, care constă într-o anumită sumă în lei sau care este stabilită pe baza unei anumite sume în lei, sumele respective se indexează o dată la 3 ani, ținând cont de evoluția ratei inflației de la ultima indexare.

(2) Sumele indexate se inițiază în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor și se aprobă prin hotărâre a Guvernului, emisă până la data de 30 aprilie, inclusiv, a fiecărui an.

(3) *** Abrogat.

Norme metodologice

ART. 293 Elaborarea normelor

Elaborarea normelor pentru prezentul titlu se face de către Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor.

Norme metodologice

CAP. 13

Sanctiuni

ART. 294 Sanctiuni

(1) Nerespectarea prevederilor prezentului titlu atrage răspunderea disciplinară, contravențională sau penală, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

(2) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) depunerea peste termen a declarațiilor de impunere prevăzute la [art. 254](#) alin. (5) și (6), [art. 259](#) alin. (6) și (7), [art. 264](#) alin. (4), [art. 267](#) alin. (14) lit. b), [art. 277](#) alin. (2), [art. 281](#) alin. (2) și [art. 290](#);

b) nedepunerea declarațiilor de impunere prevăzute la [art. 254](#) alin. (5) și (6), [art. 259](#) alin. (6) și (7), [art. 264](#) alin. (4), [art. 267](#) alin. (14) lit. b), [art. 277](#) alin. (2), [art. 281](#) alin. (2) și [art. 290](#);

c) nerespectarea prevederilor [art. 254](#) alin. (7), ale [art. 259](#) alin. (6¹) și ale [art. 264](#) alin. (5), referitoare la înstrăinarea, înregistrarea/radierea bunurilor impozabile, precum și la comunicarea actelor translativă ale dreptului de proprietate;

d) refuzul de a furniza informații sau documente de natura celor prevăzute la [art. 295¹](#), precum și depășirea termenului de 15 zile lucrătoare de la data solicitării acestora.

(3) Contravenția prevăzută la alin. (2) lit. a) se sancționează cu amendă de la 60 lei la 240 lei, iar cele de la alin. (2) lit. b) - d), cu amendă de la 240 lei la 600 lei (*actualizat conform HG 956/2009*).

(4) Încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidența și gestionarea, după caz, a abonamentelor și a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 280 lei la 1360 lei (*actualizat conform HG 956/2009*).

(5) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către primari și persoane împuternicite din cadrul compartimentelor de specialitate ale autorității administrației publice locale.

(6) În cazul persoanelor juridice, limitele minime și maxime ale amenzilor prevăzute la alin. (3) și (4) se majorează cu 300% , respectiv:

- contravenția prevăzută la alin. (2) lit. a) se sancționează cu amendă de la 240 lei la 960 lei, iar cele de la lit. b) - d), cu amendă de la 960 lei la 2400 lei; (*actualizat conform HG 956/2009*).

- încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidența și gestionarea, după caz, a abonamentelor și a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.100 lei la 5.450 lei. (*actualizat conform HG 956/2009*).

(7) Limitele amenzilor prevăzute la alin. (3) și (4) se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

(8) Contravențiilor prevăzute la alin. (2) și (4) li se aplică dispozițiile legii.

Norme metodologice

ART. 294¹ Sancțiuni

Contravențiilor prevăzute în prezentul capitol li se aplică dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv posibilitatea achitării, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, a jumătate din minimul amenzii.

CAP. 14

Dispoziții finale

ART. 295 Implicații bugetare ale impozitelor și taxelor locale

(1) Impozitele și taxele locale, precum și amenzile și penalitățile aferente acestora constituie integral venituri la bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale.

(2) Impozitul pe clădiri, precum și amenzile și penalitățile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este situată clădirea respectivă.

(3) Impozitul pe teren, precum și amenzile și penalitățile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este situat terenul respectiv.

(4) Cu excepțiile prevăzute la alin. (5), taxa asupra mijlocului de transport, precum și amenzile și penalitățile aferente acesteia constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia trebuie înmatriculat mijlocul de transport respectiv.

(5) Veniturile provenite din taxa asupra mijlocului de transport stabilită în concordanță cu prevederile [art. 263](#) alin. (4) și (5), precum și amenzile și penalizările aferente se pot utiliza exclusiv pentru lucrări de întreținere, modernizare, reabilitare și construire a drumurilor locale și județene, din care 60% constituie venituri la bugetul local și 40% constituie venituri la bugetul județean. În cazul municipiului București, taxa constituie venituri în proporție de 60% la bugetele sectoarelor și 40% la bugetul municipiului București.

(6) Taxele locale prevăzute la [capitolul 5](#) din prezentul titlu constituie venituri ale bugetelor locale ale unităților administrativ-teritoriale. Pentru eliberarea certificatelor de urbanism și a autorizațiilor de construire de către președinții consiliilor județene, cu avizul primarilor comunelor, taxele datorate constituie venit în proporție de 50% la bugetul local al comunelor și de 50% la bugetul local al consiliului județean.

(7) Taxa pentru servicii de reclamă și publicitate, precum și amenzile și penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde sunt prestate serviciile de reclamă și publicitate. Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate, precum și amenzile și penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde este situat afișajul, panoul sau structura pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate.

(8) Impozitul pe spectacole, precum și amenzile și penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde are loc manifestarea artistică, competiția sportivă sau altă activitate distractivă.

(9) Taxa hotelieră, precum și amenzile și penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde este situat hotelul.

(10) Celelalte taxe locale prevăzute la [art. 283](#), precum și amenzile și penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde este situat locul public sau echipamentul respectiv sau unde trebuie înmatriculat vehiculul lent.

(11) Constituie venit la bugetul local sumele provenite din:

a) dobânda pentru plata cu întârziere a impozitelor și taxelor locale;

b) *** Abrogat.

c) taxele de timbru prevăzute de lege;

d) taxele extrajudiciare de timbru prevăzute de lege, exclusiv contravaloarea cheltuielilor efectuate cu difuzarea timbrelor fiscale

(12) Sumele prevăzute la alin. (11) se ajustează pentru a reflecta rata inflației în conformitate cu normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor.

Norme metodologice

ART. 295¹ Implicații bugetare ale impozitelor și taxelor locale

În vederea clarificării și stabilirii reale a situației fiscale a contribuabililor, compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale au competența de a solicita informații și documente cu relevanță fiscală sau pentru identificarea contribuabililor sau a materiei impozabile ori taxabile, după caz, iar notarii, avocații, executorii judecătorești, organele de poliție, organele vamale, serviciile publice comunitare pentru regimul permiselor de conducere și înmatriculare a vehiculelor, serviciile publice comunitare pentru eliberarea pașapoartelor simple, serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor, precum și orice altă entitate care deține informații sau documente cu privire la bunuri impozabile sau taxabile, după caz, ori la persoane care au calitatea de contribuabil, au obligația furnizării acestora fără plată.

ART. 296 Dispoziții tranzitorii

(1) Până la data de 31 decembrie 2004, nivelul impozitelor și taxelor prevăzute în prezentul titlu este cel stabilit prin hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003 pentru anul 2004, potrivit legii, cu excepția taxelor prevăzute la [art. 267](#), [art. 268](#) și [art. 271](#).

(2) Pentru anul 2004, nivelul taxelor prevăzute la [art. 267](#), [art. 268](#) și [271](#) va fi stabilit prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în termen de 45 de zile de la data publicării prezentului Cod fiscal în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Prevederile [art. 258](#) alin. (6) se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2004, iar prevederile [art. 287](#), începând cu data de 1 ianuarie 2005.

(4) Taxele speciale adoptate de consiliile locale, până la data de 31 mai 2003, pentru anul fiscal 2004, care contravin prevederilor [art. 282](#), își încetează valabilitatea la data intrării în vigoare a prezentului cod.